

Текст. Роли.

Автор: Ви обрали важкий рівень складності.

Автор: На початку у вас є 10 життів. У цій історії ви будете грати в короткі ігри. І за кожну поразку будуть забирати життя. За неправильні відповіді також забирають життя. Коли закінчується життя – ви автоматично програєте.

Автор: Як вбили Майка? (застрелили, зарізали чи отруїли)

Джессіка: - Тоді я спитала: «Що відбувається?». – окремо запиши.

Джессіка: - Він сказав:

+

Майк: «Будь ласка, не питай мене ні про що, просто почекай. І ще одне прохання, не приходьте в торговий центр 7 червня, я буду дуже зайнятий» - а это вместе, потому что мне не удобно корректировать текст под то как ты его озвучил.

Джессіка: Так, - схвилювано відповіла вона. Того вечора я побачила у новинах, що горить ТРЦ, я відразу почала дзвонити на телефон Майка, але він не відповідав... Тієї ночі він прийшов додому. На долонях у нього були пухирі, його руки були обпалені повністю. За його словами, внаслідок пожежі він обпек їх. До цього дня ми лікували його руки...

Автор: Ви ввели не те, що просили. ДО ПОБАЧЕННЯ...

Автор: Хочеш зіграти знову? (так чи ні)

Автор: Як побажаєш. До зустрічі!

Автор: Ви втратили всі життя. ЛУЗЕР.

Автор: Ця гра називається "Вгадай число". Комп'ютер загадав число від 1 до 10...

Автор: Обери число (від 1 до 10):

Автор: Ой... Не вгадав! Ви втратили одне життя.

Автор: Я тобі дам одну підказку. Це число більше 5.

Автор: Ще одна підказка. Це непарне число.

Автор: Мої вітання, ви перемогли!!!

Автор: Ця гра називається "Кидання кубиків".

Автор: Ви повинні кинути кубики так, щоб сума цифр була більшою або дорівнювала 8.

Автор: Будь ласка напишіть слово "кинути".

Автор: Ви перемогли.

Автор: Погана вдача.

Автор: Ця гра називається "Камінь, ножиці, папір".

Автор: Комп'ютер обирає один з варіантів, а ти, в свою чергу, повинен обрати той предмет який переможе його. Камінь б'є ножиці, ножиці ріжуть папір, папір загортає камінь.

Автор: Будь ласка оберіть один з варіантів (камінь, ножиці, папір)

Автор: Нічия. Давайте спробуємо ще раз.

Автор: Мої вітання. Ви перемогли.

Автор: Комп'ютер переміг. Ви втратили одне життя.

Автор: Оберіть рівень складності (легкий або важкий)

Автор: Ви обрали легкий рівень складності.

Автор: Розповім вам одну історію, в якій ви приймете участь.

Автор: Одного разу охоронець раптово виявив на сходах ТРЦ мертве тіло. Побачивши це, охоронець жахнувся. Він одразу викликав поліцію. Він був дуже наляканий і навіть не міг нормально говорити під час дзвінка. Він сказав поліцейським: «Здрастуйте, швидше сюди. Тут чиєсь мертве тіло. Переді мною труп». Сказавши це, він негайно відключив телефон і сів у крісло поруч.

Автор: Але детектив Ден Каліні прибув швидше...

Ден: «Вау, який чудовий день. Сьогодні вранці я встав раніше ніж завжди, поснідав свіжим круасаном з вершково-маковою начинкою. Тоді відразу пішов до спортзалу «Калинка». Це було найкраще тренування, яке я коли-небудь проводив. Після тренування я хотів зустрітися зі своїм другом Майком, я його давно не бачив. Я маю зустрітися з ним о першій годині. Ой, я спізнююсь..."

Автор: Ви зайшли в торговельний центр...

Ден: «Які зміни зробив цей торговий центр, а всього місяць тому він ледь не згорів повністю»

Автор: Зненацька ви побачили натовп людей, які стояли на сходах і на щось дивилися.

Автор: Що ви зробите спочатку? (піти до туалету(1), подзвонити другу, щоб дізнатися, де він(2), підійти до натовпу(3))

Автор: Ви пішли в туалет.

Ден: "Ох, це те, на що я чекав ще зранку..."

Ден: Оуу уфффф ммм чудово!

Автор: Після того, як ви трохи помочилися, ви побачили, що приїхала поліція і ви не зможете оглянути труп.

Автор: Кінець гри!

Автор: Ви починаєте телефонувати Майку.

Ден: «Дивно, може, він не чує? Може, він серед того натовпу, а там точно не почує дзвінка».

Автор: Ви підійшли до натовпу і побачили труп.

Автор: Було чутно вигуки з натовпу:

Дівочий голос: - Ой, не може бути. - Я не вірю!

Автор: Ви починаєте досліджувати тіло. На сорочці чоловіка знайшли посвідчення особи з його іменем. Його звали «Майк Вільямс», він був співробітником компанії.

Ден: «Це Майк, мій старий друг... Це неможливо!»

Автор: Ви побачили вогняні шрами на руках.

Ден: «Хм, він завжди погано готував...»

Автор: Оглянувши тіло, ви зрозуміли, що кульових і ножових поранень немає.

Ден: "Отже, його отруїли..."

Автор: Тепер ви повинні знайти, хто вбив Майка і хто залишив його тут?

Ден: «Я впевнений, що це не випадковість, його хтось вбив...»

Автор: Дізнавшись усе це, ви прийняли рішення.

Автор: Ви пішли до будинку Майка...

Автор: Коли приїхали до його будинку ви повідомили сумну новину родині. Сім'я була глибоко засмучена, дізнавшись про смерть Майка.

Ден: «Мені потрібно запитати його родину, чи вони щось знають...»

Ден: - Ви бачили, як Майк обпалив свої руки?

Автор: Раптом дружина Майка повела вас на кухню, замкнула двері і сказала:

Джессіка: - Півтора місяця тому Майк прийшов додому з роботи і сказав мені:

Майк: «Через 2 тижні ми розбагатіємо, розплатимося з боргами, переїдемо в Новий Орлеан і почнемо нове життя».

Джессіка: - Тоді я спитала: «Що відбувається?».

Джессіка: - Він сказав:

Майк: «Будь ласка, не питай мене ні про що, просто почекай. І ще одне прохання, не приходьте в торговий центр 7 червня, я буду дуже зайнятий»

Джессіка: - Я сказала: "Добре". Але мої думки були кепські.

Ден: - Пожежа також сталася 7-го...

Джессіка: - Так, - схвилювано відповіла вона. Того вечора я побачила у новинах, що горить ТРЦ, я відразу почала дзвонити на телефон Майка, але він не відповідав... Тієї ночі він прийшов додому. На руках у нього були пухирі, його руки були обпалені повністю.

Джессіка: - За його словами, внаслідок пожежі він обпек руки. До цього дня ми лікували його руки...

Ден: - Хм, добре... Сьогодні у нас... 10 липня, і за цей час ви ще не переїхали до Нового Орлеана?

Джессіка: - Після пожежі він сам не свій. Щодня конфліктував із начальством.

Ден: - І він вам казав через що це?

Джессіка: - Ні.

Ден: - Хм, дякую, міс, за співпрацю.

Автор: Ретельно розпитавши, ви вирішили піти до офісу Майка. Ви знову прийшли в торговельний центр...

Ден: - Господи! Скільки тут поліцейських.

Автор: У кутку ви побачили стару подружку. У дитинстві ви всі разом грали Майк, Мері та ти.

Автор: Ви вирішили піти до Мері.

Ден: «Вона виглядає жахливо. Плаче без упину. Мені аж ніяково.»

Ден: - Привіт, Мері, мої співчуття. Я досі не можу в це повірити.

Мері: - Ох, Ден, наче я не бачила тебе цілу вічність.

Автор: Вона вас обняла. І ще дужче заплакала на ваших грудях.

Ден: «Хм, вона в дитинстві була в нього надмірно закохана, а може і зараз...»

Мері: - Що ти тут робиш, Ден?"

Ден: - Я мав зустрітися з Майком в цьому місці...

Автор: Ви побачили диктофон у її руці.

Ден: - Ти когось записуєш? «Я знаю, що вона журналістка.»

Автор: Вона розгубилась.

Мері: - О, це був диктофон Майка. Він залишив його мені і сказав, що забере о першій годині...

Ден: Вам спало на думку: «У ньому є щось важливе, і мені потрібно це отримати...»

Автор: Ви запропонували перейти їй в безлюдне місце.

Ден: - Мері, ти розумієш, що Майк не просто так залишив тобі диктофон, у ньому є певна таємниця. І оскільки його вже вбили, настав час скористатися ним.

Мері: - Хмм...

Автор: «Вона озирнулася, переконавшись, що поруч нікого немає. І увімкнула диктофон»

Автор: «Після запису... Все прояснилося.»
«Власник торгового центру вбив Майка.»

Ден: - Мері, будь ласка, підійди до поліції за 15 хвилин і скажи їм, що власнику відома якась інформація про потерпілого. Тим часом я піду до містера Брауна.

Мері: - Удачі.

Автор: Ви викликали ліфт на 19 поверх. Коли ви приїхали, ви побачили довгий коридор перед офісом власника, де сидів охоронець.

Автор: Він запитав:

Охоронець: - Ви хто?

Автор: Що ви скажете? («Я з поліції»(1), «Я детектив»(2))

Ден: - Я з поліції.

Охоронець: - Оу, так? І що вам треба?

Ден: - Чи можу я зайти до кабінету власника ТРЦ?'

Автор: Він подзвонив по телефону і через декілька секунд поклав трубку. Він сказав:

Охоронець: - Будь ласка проходьте.

Ден: - Я детектив.

Охоронець: - Хмм, сер, ви помилилися поверхом.

Ден: - Ні, друже, це ти зробив помилку.

Охоронець: - Гей, Боббі, я знайшов для нас розвагу...

Автор: Виходить великий бородатий здоровань...

Охоронець2: - Я ЛЮБЛЮ РОЗВАГИ, ХА-ХА-ХА.

Ден: Ви одразу подумали: "О, чорт".

Автор: БАААХ   БУУУМ   ШААААХ   БЕЕЕМ.

Ден: - Це було не надто легко...

Автор: Ви входите до кабінету власника...

Автор: Ви бачите містера Брауна. Це був великий, кремезний чоловік без шиї, хоча в нього були дуже великі вуса. Його обличчя було майже

повністю приховано довгою кудлатою гривною волосся та диною скуйовдженою бородою, але можна було розрізнити його очі, що блищали під усім волоссям, як чорні жуки.

Ден: - Доброго дня, містере Браун.

М. Браун: - Доброго, містере...

Ден: - Каліні...

Ден: - У мене до вас кілька запитань. Я знаю, що саме ви вбили Майка Вільямса. Я даю вам можливість самому все розповісти.

М. Браун: - Ви жартуєте? Це якась гра? Я його не вбивав.

Ден: - Дозвольте освіжити вашу пам'ять.

Автор: Хто підпалив торговельний центр?

Автор: Ні, будь ласка, подумайте і дайте відповідь ще раз.

Ден: - Це ви підмовили Майка підпалити торговий центр. Ви застрахували торговий центр перед тим, як спалити його. Але ви хотіли перестрахуватися і домовилися з Майком підпалити будівлю. Ви обіцяли йому 20 відсотків від суми.

Автор: «Містер Браун нервово зітхнув.»

Автор: Яка частина тіла Майка згоріла?

Ден: - Коли Майк підпалив центр, він обпік собі руки. Це дивно, тому що весь ваш персонал був евакуйований і ніхто не постраждав.

М. Браун: - Продовжуйте.

Автор: Якого червня сталася пожежа?

Ден: - Після 7 червня, коли сталася пожежа, ви не віддавали Майку обіцяні гроші цілий місяць. Потім він почав вас шантажувати, записаною вашою розмовою під час договору. Ви хотіли отримати диктофон. І потім...

Автор: Як вбили Майка? (пострілом, зарізали чи отруїли)

Ден: - Ви зустрілися з ним під приводом, що віддасте гроші. Але зрештою ви його отруїли! Але Майк це очікував. Він залишив журналістці свій диктофон. Ти сидеш у в'язницю на 15 років щонайменше.

М. Браун: - Я ще маю час втекти містєре Каліні. Охорона!

Ден: - Це не допоможе. Тому що поліція прийде через 3...

Ден: - 2...

Ден: - 1...

Автор: "Тук-Тук-Тук"

Автор: Заходить поліція...

Автор: Містер Браун виглядає дуже переляканим, він різко відкриває вікно і вистрибує з нього.

Ден: «А він, до речі, стрибнув з висоти 19-поверхового будинку.» — подумали ви.

Автор: Один із копів запитує:- Що відбувається?

Ден: – Він сказав: «Його останнім бажанням було літати». Він зробив це...

Автор: 'Завершення'

Автор: Власник торгового центру містер Браун розбився з висоти пташиного польоту. Міс Мері опублікувала статтю про всю цю ситуацію і стала найбільш затребуваною журналісткою у США. Що ж до нашого детектива, Ден Каліні, він ще повернеться з новим розслідуванням. До зустрічі.